

Софта та.

Московъ!

Михалаки (блъска го съ чибукъ)

Лъжешъ, свинйо, Московецъ фесъ не носи.

Софта та.

Гяв

Михалаки (бие го)

Лъжешъ!!

Софта та.

Комита!

Михалаки (блъска го)

Пакъ лъжешъ! На комита султанътъ нишани не дава! . . .

Софта та.

Българъ!

Михалаки (бие го)

Пакъ лъжешъ! Пакъ лъжешъ! Куче! Азъ сжмъ чорбаджи **Михалаки**! Чувашь ли? Азъ сжмъ чорбаджи **Михалаки**! Когато идешъ на Стамбулъ, помни кога си билъ на гости у чорбаджи **Михалака**! блъска го и го испяжда на вѣнъ, послѣ и той излазя).

малко свои
чорбаджии

Сцена III

Сийка и Виктория. (сѣдѣтъ)

Сийка.

Азъ не знамъ ти отъ кога си станала такава твърдоглава. Ти, Викторио, си станала безочлива, отъ дума не зимашъ; па какво искашь и ти сама не знаешъ. Като си рекла любж, та любж? Та излазя ли нѣщо отъ любовьта? Каква е тая любовь отъ тебе? Такива хорати на дѣцата приличать. Книгитѣ, дѣто ти носи Стояновичъ, ти развалихж ума и си зела да тичашъ подиръ такива голановци,